

19. Wat is een gelovige?

Ik lees met u 1 Timoteüs 4:10.

Ik lees u voor vanuit de NBV, de Nieuwe Bijbelvertaling.

Dat is de vertaling, die op dit moment in de Nederlandse kerken algemeen gebruikt wordt.

Waarom lees ik juist vanuit deze vertaling?

Nou, omdat mijn toespraak van vanmiddag niet alleen aan u gericht is.

Maar ook aan alle christenen in de Nederlandse kerken.

Ik lees dus met u: 1 Timoteüs 4:10.

“Hiervoor zwoegen en strijden wij, omdat wij onze hoop gevestigd hebben op de levende God, die de Redder is van alle mensen, bovenal van de gelovigen.”

In de voorbereiding op deze studiedag verdeelden de sprekers van vandaag de taken.

Twee broeders zouden spreken over dat God de Redder is van alle mensen.

Ook zouden zij uitleggen wat “bovenal van de gelovigen” is.

Nu zegt u misschien: ‘Maar wat ga jij dan doen?’

Nou, ik ga u vertellen wat een ‘gelovige’ is ...

‘Nou, dan heb jij het vanmiddag gemakkelijk ...’

‘Hoe bedoelt u?’

‘Nou, jouw onderwerp is een makkie ...’

‘O, dacht u dat?’

‘Ja.’

‘Oké ... en waarom denkt u dat, dat mijn onderwerp een makkie is?’

‘Nou, jouw onderwerp is toch het ABC ...?’

‘O, oké ... Maar wat is dan dat ABC, wat is dan volgens u een gelovige?’

‘Nou, eh ... laat me even denken ... mmm, ja ... een gelovige is iemand, die *gelooft* in wat God zegt.’

‘Oké ... ja, dat vind ik wel een mooie definitie, eigenlijk ... ja, oké ... Een gelovige is dus iemand, die gelooft in wat God zegt ... Heel mooi ... dank u ... En wat is dan, volgens u, een ongelovige?’

‘Nou, eh ... mmm ... ja ... een ongelovige is iemand die *niet* gelooft in *wat God zegt*.’

‘Mmm ... mmm ... oké ... oké ...’

God is de Redder van alle mensen.

Dat is een geweldig evangelie.

Je zou denken, dat mensen daar blij van worden.

Dat had je gedacht.

Zeg maar eens tegen een kerkganger, dat God de Redder is van alle mensen.

Dan reageert hij alsof hij door een wesp gestoken wordt.

Hij wordt boos.

Hij wil er niets van horen ...

Dat is vreemd.

Je zou verwachten, dat deze kerkganger blij zou worden en zou zeggen: Zie je wel, dat heb ik altijd diep van binnen geweten, dat God de Redder is van alle mensen.

Nee, deze kerkganger wordt boos.

Hij wil er niets van horen.

Hij gelooft *niet* in *wat God zegt*.

Hé ...

En dan bezoek ik een lieve broeder.

Hij is aangesloten bij een orthodox-reformatorische kerk.

We omarmen elkaar.

Hij zegt tegen mij: ‘Ik ben zo blij dat ik je zie.’

Ik zeg: ‘Mooi.’

‘Ja,’ zegt hij. ‘Want ik voel mij heel erg eenzaam.’

Ik zeg: ‘O.’

‘Ja,’ zegt hij. ‘Want ik kan met niemand praten over dat God de Redder is van alle mensen. Als ik daarover praat, dan verlies ik mijn baan, en mijn familie, en word ik uit de kerk gezet.’

Ik knik begrijpend.

Ik zeg: ‘Ik weet het.’

Natuurlijk is mijn broeder eenzaam.
Hij wordt omringd door mensen die hem niet begrijpen.
Zijn kerk en zijn familie geloven niet dat God de Redder is van alle mensen.
Zij willen er niets van horen.
Zijn kerk en zijn familie geloven *niet* in wat God zegt.
Hé ...

En dan kom ik een andere broeder tegen.
Ook hij is lid van een orthodox-reformatorische kerk.
Hij zegt tegen mij: 'Ik heb een probleem.'
Ik zeg: 'O.'
'Ja,' zegt hij, 'ik ben niet meer welkom in mijn kerk.'
Ik zeg: 'O.'
'Ja,' zegt hij, 'want ik had iemand in mijn kerk verteld, dat God de Redder is van alle mensen.'
Ik knik begrijpend.
Ik zeg: 'Ik weet het.'
En dan vertelt hij mij dat die kerk, waar hij niet meer welkom is, nogal groot is.
1500 man bij elke kerkdienst.
Die 1500 man geloven niet dat God de Redder is van alle mensen.
Zij willen er niets van horen.
Die 1500 man geloven *niet* in wat God zegt.
Hé ...

En dan ben ik bij een goede vriend.
Hij is een trouw kerklid van een evangelische gemeente.
Al meer dan veertig jaar.
En dan krijg ik de kans hem te vertellen dat God de Redder is van alle mensen.
Onmiddellijk klapt mijn vriend dicht.
Hij wordt boos.
Hij is beledigd.
Hij vindt God onrechtvaardig.
Hij kan deze boodschap niet accepteren.
Hij wil er niets van horen.
Mijn goede vriend gelooft *niet* in wat God zegt.

Hé ...

‘Mmm ... tja ... dat is lastig hoor ... dat is lastig ...’

‘Wat bedoelt u?’

‘Nou, ik vind dat èrg lastig ...’

‘Wat vindt u lastig?’

‘Nou, eh ... die christenen, waar jij van vertelt, hè, die geloven *niet* dat God de Redder is van alle mensen.’

‘Nee ... ze geloven dat niet ...’

‘Zij willen er niets van horen.’

‘Nee ... ze willen er niets van horen ...’

‘Zij geloven dus *niet* in *wat God zegt*.’

‘Nee ... ze geloven niet in wat God zegt ...’

‘Lastig hoor ... èrg lastig ...’

‘Wat vindt u dan lastig?’

‘Nou, onze definitie van een gelovige is dat hij gelooft in *wat God zegt*.’

‘Ja ...’

‘Maar die christenen geloven *niet* in wat God zegt.’

‘Nee ...’

‘Dus dan zijn die christenen eigenlijk ongelovigen?’

‘Weet u, dat zou zo maar kunnen ...’

‘Ja, maar ik zou die christenen geen “ongelovigen” willen noemen.’

‘Mmm ... oké ...’

‘Ja, die christenen zijn gewoon onwetend. Daar moet je niet te zwaar aan tillen.’

‘Mmm ... oké ...’

‘Die christenen geloven toch in God?’

‘Absoluut ...’

‘Zij gaan toch trouw naar de kerk?’

‘Absoluut ...’

‘Nou, hoe kun je dan zeggen, dat het zo maar zou kunnen, dat zij ongelovigen zijn? En al die grote Godsmannen dan, al die grote evangelisten, al die grote bijbelleraren? Die geloven ook niet dat God de Redder is van alle mensen. Zou het dan ook zo maar kunnen, dat *zij* dan ook ongelovigen zouden zijn?’

‘Wacht even ... wacht even ... u gaat veel te snel ... veel te snel ...’

‘O, ja?’

‘Ja, u stelt de verkeerde vragen ...’

‘O, ja?’

‘Ja, laten we even een andere vraag stellen ...’

‘Oké, welke vraag dan?’

‘Nou, waarom worden heel veel kerkgangers zo boos, als je hen vertelt dat God de Redder is van alle mensen? Waarom willen zij er niets over horen? Het antwoord is heel eenvoudig: Heel veel kerkgangers willen er niets over horen, omdat het botst met hun kerkelijke traditie.’

‘Wat is dan hun kerkelijke traditie?’

‘Nou, hun kerkelijke traditie is: Als je een christen bent, dan ga je naar de hemel. En als je geen christen bent, dan ga je naar de hel ...’

‘Ja, dat is mij bekend. Maar ga door ... ga door ...’

‘Oké ... laten we voor de duidelijkheid de essentie van de kerkleer van de hel even weergeven. Laten we dan even alle vrome praatjes vergeten en laten we de dingen eerlijk benoemen. Oké?’

‘Ja, oké ...’

‘Nou, in de kerkleer van de hel wordt allereerst God voorgesteld als een wreed en onbarmhartig iemand, die miljarden mensen tot in de eindeloze eeuwigheid kwelt met een brandend vuur. Vervolgens wordt Christus voorgesteld als iemand, die gefaald heeft. Christus moest met zijn kruisdood de hele mensheid redden, maar dat is jammerlijk mislukt. Miljarden mensen, de overgrote meerderheid van de mensheid, gaan voor eeuwig naar de brandende hel.’

‘Nou, broeder, je zegt het wel héél plastisch ...’

‘Ja, dat is nodig. Want deze boodschap van ‘de eeuwig brandende hel’ wordt in alle kerken verkondigd. Soms openlijk, soms minder openlijk. Maar het is altijd aanwezig. Bijna alle christenen, wereldwijd, geloven dan ook dat er een hel is. Waar de niet-christenen voor eeuwig zullen branden. Dat is één van

de fundamenten van hun geloof ... Nou, en als er een “eeuwige hel” is, dan is God dus *niet* de Redder van alle mensen. Begrijpt u?’

‘Mmm ... mmm ... dat klinkt logisch ... maar ga door ...’

‘Nou, weet u, heel veel kerkgangers *kunnen* niet geloven dat God de Redder is van alle mensen.’

‘O, nee, waarom niet?’

‘Nou, omdat zij in “de eeuwige hel” geloven. Je kunt niet èn in de eeuwige hel geloven èn geloven dat God de Redder is van alle mensen. Dat is onmogelijk. Het een sluit het ander uit. Het is óf het een, óf het ander. Of je gelooft dat er een “eeuwige hel” is. Of je gelooft dat God de Redder is van alle mensen.’

‘Ja, dat begrijp ik, dus ...’

‘Nou, dus heeft de kerkleer van de “hel” vooral in de kerken zèlf onnoemelijk veel schade aangericht.’

Allereerst in de moederkerk – de Rooms-Katholieke kerk.

Het volgende dialoogje ontstaat dan:

“Hé, hallo, jij bent een christen, hè?”

“Ja, ik ben katholiek.”

“Oké, waarom ben je eigenlijk katholiek?”

“Nou, ik voel mij veilig in de moederkerk.”

“Hoe bedoel je, veilig?”

“Nou, je wilt toch niet naar de hel gaan?”

“Nee, natuurlijk niet.”

“Nou, dan moet je je aansluiten bij de moederkerk.”

“Oké, maar dan moet ik mij ook aan jullie gebruiken houden, toch? Ik bedoel, naar de mis gaan, biechten, je weet wel ...”

“Ja, natuurlijk, want anders ga je alsnog naar de hel, begrijp je?”

De moederkerk leert dat je God tevreden moet stellen met kerkgang, bidden en het onderhouden van de geboden en de gebruiken.

Daar moet je serieus mee bezig zijn.

Want God kiest er namelijk voor om de meerderheid van de mensheid voor eeuwig te laten branden in de hel.

En God wil jou wel naar de hemel laten gaan.

Als je tenminste trouw naar de moederkerk gaat ...
Maar God kan natuurlijk van gedachten veranderen.
En je alsnog naar de hel sturen.
Eigenlijk kun je God niet helemaal vertrouwen of het allemaal
wel goed afloopt.
Daarom heb je de moederkerk.
De moederkerk zal je beschermen met haar sacramenten.
Daarom is het verstandig om je bij de moederkerk aan te
sluiten.
De moederkerk is je levensverzekering.
Tegen een wrede, onbarmhartige, onbetrouwbare en
wispelturige God.

‘Pardon, broeder, daar stoor ik mij aan ...’

‘Waarom?’

‘Nou, aan wat je daarnet zei.’

‘Wat zei ik dan?’

‘Nou, je zei dat christenen in de Rooms-Katholieke kerk geloven
in een wrede, onbarmhartige, onbetrouwbare en wispelturige
God.’

‘Weet u, als je goed naar de Rooms-Katholieke kerk luistert, dan
lijkt dat er wel op. Je zou haast gaan denken, dat God zo is ...’

‘Maar zo is God toch helemaal niet?’

‘Nee, natuurlijk niet.’

‘God is toch de Redder van alle mensen?’

‘Absoluut ...’

‘Maar de Rooms-Katholieke kerk leert de hel.’

‘Ja ...’

‘De Rooms-Katholieke kerk gelooft dus *niet* dat God de Redder is
van alle mensen.’

‘Nee ...’

‘De Rooms-Katholieke kerk gelooft dus niet in *wat God zegt*.’

‘Nee ...’

‘Dus dan bestaat de Rooms-Katholieke kerk eigenlijk uit
ongelovigen?’

‘Weet u, dat zou zo maar kunnen ...’

De kerkleer van de “hel” heeft ook heel veel schade aangericht in de orthodox-protestante kerken.

Het volgende dialoogje ontstaat dan:

“Hé, hallo, jij bent een christen, hè?”

“Ja.”

“Jij gelooft in de hel, hè?”

“Ja.”

“Is jouw buurman ook christen?”

“Nee.”

“Dus jouw buurman gaat naar de hel?”

“Ja.”

“Wat vind je daarvan?”

“Nou, weet je, God heeft dat zo voorbestemd. Hij heeft mij voorbestemd om naar de hemel te gaan en Hij heeft mijn buurman voorbestemd om naar de hel te gaan.”

“Maar dat is toch verschrikkelijk voor jouw buurman?”

“Ja, maar daar kan ik ook niets aan doen. Het is voorbestemd, hè?”

De orthodox-protestante kerken volgen de visie van Calvijn.

De visie van Calvijn leert dat God almachtig is.

God zou iedereen kunnen redden.

Maar dat wil Hij niet.

Hij kiest ervoor om de meerderheid van de mensheid voor eeuwig in de hel te laten branden.

Kortweg gezegd: God kan wel redden, maar Hij wil het niet.

De ongelovigen wacht een eeuwige hel.

Maar ja, dat heeft God zo voorbeschikt.

Daar kun je verder niets aan doen.

Orthodox-protestante christenen halen dan ook hun schouders op.

En zij zeggen: “Tja ...”

Orthodox-protestante christenen geloven in een wrede, onbarmhartige en onverschillige God.

‘Pardon, broeder, daar stoor ik mij aan ...’

‘Waarom?’

‘Nou, wat je daarnet zei.’

‘Wat zei ik dan?’

‘Nou, je zei dat christenen in de orthodox-protestante kerken geloven in een wrede, onbarmhartige en onverschillige God.’
‘Weet u, als je goed naar de orthodox-protestante kerken luistert, dan lijkt dat er wel op. Je zou haast gaan denken, dat God zo is ...’

‘Maar zo is God toch helemaal niet?’

‘Nee, natuurlijk niet ...’

‘God is toch de Redder van alle mensen?’

‘Absoluut ...’

‘Maar de orthodox-protestante kerken leren de hel.’

‘Ja ...’

‘De orthodox-protestante kerken geloven dus *niet* dat God de Redder is van alle mensen.’

‘Nee ...’

‘De orthodox-protestante kerk gelooft dus niet in *wat God zegt*.’

‘Nee ...’

‘Dus dan bestaan de orthodox-protestante kerken eigenlijk uit ongelovigen?’

‘Weet u, dat zou zo maar kunnen ...’

De kerkleer van de ‘hel’ heeft ook heel veel schade aangericht in de evangelische gemeenten.

Met evangelisch bedoel ik natuurlijk ook de baptisten en de Pinksterbroeders.

Het volgende dialogje ontstaat dan:

“Hé, hallo, jij bent een christen, hè?”

“Ja, prijs God.”

“Jij gelooft in de hel, hè?”

“Ja, maar prijs God, ik ben gered.”

“Is jouw buurman ook een christen?”

“Nee.”

“Dus jouw buurman gaat naar de hel?”

“Ja.”

“Maar dat is toch verschrikkelijk voor jouw buurman?”

“Ja, echt ...”

“Maar, vertel eens, waarom gaat jouw buurman naar de hel en jij niet?”

“Nou, ik heb voor Jezus gekozen en hij niet.”

“Oké, je moet dus voor Jezus kiezen?”

“Ja, en dat heeft mijn buurman niet gedaan.”

“O ...”

“Nee, stom, hè? Eigen schuld, hè?”

De evangelische gemeenten volgen de visie van Arminius.
De visie van Arminius leert dat God niet wil dat de mens naar de hel gaat.

Maar God is aan handen en voeten gebonden.

Want de mens moet zelf kiezen voor de hemel of voor de hel.

God kan niets doen. Want ja, de mens heeft een vrije wil, hè?

God is afhankelijk van de keuze van de mens.

Kortweg gezegd: God wil wel redden, maar Hij kan het niet.

Christenen in de evangelische gemeenten geloven in een wrede, onbarmhartige en machteloze God.

‘Pardon, broeder, daar stoor ik mij aan ...’

‘Waaraan?’

‘Nou, aan wat je daarnet zei.’

‘Wat zei ik dan?’

‘Nou, je zei dat christenen in de evangelische gemeenten geloven in een wrede, onbarmhartige en machteloze God.’

‘Weet u, als je goed naar de evangelische gemeenten luistert, dan lijkt dat er wel op. Je zou haast gaan denken, dat God zo is ...’

‘Maar zo is God toch helemaal niet?’

‘Nee, natuurlijk niet ...’

‘God is toch de Redder van alle mensen?’

‘Absoluut ...’

‘Maar de evangelische gemeenten leren de hel.’

‘Ja ...’

‘De evangelische gemeenten geloven dus *niet* dat God de Redder is van alle mensen.’

‘Nee ...’

‘De evangelische gemeenten geloven dus niet in *wat God zegt*.’

‘Nee ...’

‘Dus dan bestaan de evangelische gemeenten eigenlijk uit ongelovigen?’

‘Weet u, dat zou zo maar kunnen ...’

Niet alleen heeft de kerkleer van de hel onnoemelijk veel schade
aangebracht in de kerken zelf.

Maar ook de wereld is vergiftigd met deze leer.

Daarom keert de wereld zich ook van God af.

Vanwege de christenen wordt Gods naam gesmaad.

Luister maar ...

“Hé, jij bent een christen, hè?”

“Ja ...”

“Dan geloof je zeker in de hel, hè?”

“Ja ...”

“Ha, ha, ha ... God is liefde, hè ... ha, ha, ha ...”

De kerkleer van de hel is niet alleen smaad, het is ook gewoon
niet waar.

De hel bestaat niet.

‘O, nee ... bestaat de hel niet?’

Nee, de hel bestaat niet.

‘Jawel ... jawel ... wacht even ... de “hel” staat toch in de bijbel?’

En dan kijken we samen in de bijbel.

En ja, hoor, daar staat het.

De hel ...

In de Statenvertaling.

En in de NBG-vertaling.

En in de Willebrord-vertaling.

En in de Telos-vertaling.

En in de Groot Nieuws Bijbel.

Al die vertalingen spreken over de ‘hel’.

Oké, er is dus toch een ‘hel’ ...

Hallo ...

God heeft zijn Woord niet in het Nederlands gegeven.

Maar in het Hebreeuws en in het Grieks.

In bijbelcommentaren, en zelfs op Wikipedia, kunt u vinden, dat
in het Nieuwe Testament het woord ‘hel’ de vertaling is van het
Griekse woord ‘gehenna’.

Gehenna is een plaatsnaam.

Zoals Jeruzalem, of Nazareth.

Dat weten de theologen al eeuwen, maar zij hebben dat voor de leken verborgen gehouden.

Maar in de twintigste eeuw dreigde de emancipatie van de leken zich tegen de kerken te keren.

Daarom hebben de vertalers van de Nieuwe Bijbelvertaling op de plaatsen waar eerst het woord 'hel' stond, het vervangen door het woord 'gehenna'.

Zij konden het woord 'hel' niet langer vasthouden.

Dat *lijkt* heel goed.

Maar het venijn zit in de staart.

Want als je achterin de NBV de woordenlijst bekijkt, dan staat er als verklaring bij 'gehenna': "Plaats in het dodenrijk waar *zondaars hun straf ondergaan.*"

Met die verklaring zijn we weer terug bij de hel.

Het woord 'hel' is verdwenen.

Maar het *begrip* 'hel' is er nog steeds.

Weet u, dit is volstrekt onjuiste informatie.

Gehenna is het 'Dal van Hinnom' bij Jeruzalem.

Het is een geografische locatie.

Deze verklaring kun je ook in bijbelcommentaren en op Wikipedia vinden.

Als je in Israël je TomTom instelt op 'dal van Hinnom' dan rijdt je zo naar het Gehenna.

En als je dan om je heen kijkt, dan ben je bepaald niet in het dodenrijk.

Het is een liefelijk dal, met veel groen.

Ik heb een broeder, die regelmatig in Israël komt.

Ik sprak hem eens, toen hij er net geweest was.

Hij zei: 'Moet je ook doen, man ... naar Israël gaan ... mooi land, lekker weer, goed eten.'

Ik zei: 'Mmm ... mmm ...'

Hij zei: 'Ja, en als ik in Israël ben, dan ga ik altijd even naar de hel. Dat vind ik wel geinig.'

Ik zei: 'O.'

Hij zei: 'Ja ... maar de laatste keer dat ik in de hel was, regende het. Niet normaal, man, het was koud in de hel ...'

Kijk, deze broeder weet waar hij het over heeft.
Gelukkig kunnen we er even om lachen ...

Toen ik deze toespraak geschreven had, twijfelde ik of ik de kerken niet te hard beoordeeld had.

Ik heb een broeder, die dat vaak tegen mij zegt.

Hij zegt dan: 'Jij vindt dat kerkmensen, die in de hel geloven, eigenlijk ongelovigen zijn.'

En dan zeg ik: 'Ja ...'

En dan zegt hij: 'Jòh, die mensen in de kerk zijn daar helemaal niet mee bezig, met de hel ...'

Ik zeg dan altijd: 'Oké ...'

Want ik wil niet eigenwijs zijn.

Een maand geleden had ik deze toespraak al klaar.

Ik had dus tijd over.

Daarom zat ik op een dag in de bibliotheek de krant te lezen.

Ik las het dagblad Trouw.

Een vaste columnist had een artikel geschreven naar aanleiding van het overlijden van Billy Graham.

Deze vaste columnist is een kerkverlater.

En hij keek met enige weemoed terug op de tijd dat hij het allemaal nog zo goed wist.

En toen schreef hij dat twee van zijn puberkinderen op schoolstage waren geweest.

Op een highschool, in Amerika.

Zijn kinderen werden ondergebracht bij een familie uit de evangelische hoek.

Trouwe kerkgangsters.

Daar had onze columnist wel wat bedenkingen bij, maar oké ... het moest maar ...

Later hoorde hij van zijn kinderen hoe dat geweest was.

Zij waren tijdens hun verblijf bij die familie met hen naar een christelijk pretpark geweest.

Een van de attracties daar was een virtueel ritje in een snelle auto.

Zijn kinderen namen plaats in die virtuele auto.

Deze auto reed virtueel heel hard.

Veel te hard.

Zij kregen virtueel een enorme crash.

En virtueel zagen zij hoe zij stierven.

En hoe zij in de hel terecht kwamen.

Zij zagen zichzelf en anderen virtueel pijn lijden in de eeuwige vlammen.

En zij hoorden een stem, die zei: 'Dit kun je allemaal ontgaan, als je een beslissing voor Jezus neemt.'

Bij het uitstappen uit die attractie werd de uitgangs-deur extra langzaam opgedaan, zodat de bezoekers, als zij dat wilden, opgevangen konden worden door klaarstaande vrijwilligers, die met hen het zondaarsgebed wilden bidden ...

Nee, joh, die mensen in de kerken zijn helemaal niet bezig met de hel ...

Schei toch uit ...

Tuurlijk wel ...

Nee, jòh, dat is Amerika.

Daar doen ze van die rare dingen ...

Dat weet je toch ...

Maar in Nederland is dat allemaal niet aan de orde ...

Toch?

Nou, ik sprak afgelopen maandag met een zuster.

En die vertelde mij dat haar oudste dochter nu op de middelbare school zit.

In het brugjaar - havo/vwo.

Op een reformatorische scholengemeenschap.

En in dit eerste jaar werd de 'hel' uitvoerig in de klas besproken.

Misschien waren de docenten bang dat de 'hel' op de zondagschool of op de basisschool overgeslagen was.

Of dat de kinderen dit in de kerk niet goed begrepen hadden.

Zij vonden in ieder geval dat deze eventueel ontbrekende kennis over de 'hel' op de middelbare school even grondig gerepareerd moest worden.

Zodat de kinderen het nooit meer zullen vergeten ...

Nee, jòh, die mensen in de kerken zijn helemaal niet bezig met de hel ...

Schei toch uit ...

Tuurlijk wel ...

Weet u, wat zo verdrietig is?

Nou ...

Als u in de hel gelooft, dan kent u God niet.

O, nee?

Nee, u zegt wel met uw mond dat God liefde is.

Maar diep in uw hart denkt u dat God wreed, onbarmhartig, onbetrouwbaar, wispelturig, onverschillig en machteloos is, die miljarden mensen in de eindeloze eeuwigheid met vuur zal kwellen ...

Maar zo is God helemaal niet.

U hebt een volstrekt verkeerde voorstelling van God.

U gelooft niet in de levende God.

U gelooft in een denkbeeldige God ...

Daarom hebt u ook geen vertrouwen in God.

Diep in uw hart wantrouwt u Hem.

U bent bang voor God.

Dat Hij ook u naar de hel zal sturen ...

Want u kent uzelf.

U weet dat u geen haar beter bent dan andere mensen.

Christus is voor onze zonden gestorven.

Dat hebt u in uw kerk gehoord.

Maar met God kun je het natuurlijk nooit helemaal zeker weten.

Want Hij stuurt miljarden mensen naar de hel ...

Daarom doet u ook wanhopige pogingen om God te behagen.

U probeert zo goed mogelijk te leven ...

Maar diep in uw hart bent u bang dat het allemaal niet goed genoeg is.

En dat u alsnog naar de hel gaat ...

U probeert die angstige gedachten te overstemmen.

Door naar de kerk te gaan.

Door belijdenissen uit te spreken.
Door naar preken te luisteren.
Door te bidden.
Door liederen te zingen.
Door naar aanbiddingsdiensten te gaan.
Door geld aan de kerk te geven ...

En als iemand u dan vertelt dat God de Redder is van alle mensen, dan wilt u er niets van horen.
Waarom niet?
Nou, de bodem van uw geloof wordt onder uw voeten weggeslagen.
Het hele motief van uw geloof wordt weggenomen.
Welk motief?
Nou, u gelooft wanhopig in God om aan de hel te ontkomen ...
Maar als er geen hel is, waarom zou u dan nog in God geloven?
Waarom zou u dan nog proberen goed te leven?

Trouwens, dat kan toch niet ...
Wat niet?
Nou, dat u zo lang in iets geloofd hebt, wat niet waar is.
Dat kan toch gewoon niet ...
U bent toch niet gek ...

U wordt ook boos.
Waarom?
Nou, omdat u eigenlijk vindt dat ú terecht ontkomt aan de hel.
Want u was zo verstandig om voor God te kiezen.
En daarna hebt u een voorbeeldig leven geleid.
Dat was niet altijd even makkelijk, maar oké ...

Mensen die niet voor God kiezen, zijn eigenlijk domoren.
Zij hadden een kans.
Maar zij hebben die kans niet gegrepen.
En kijk maar eens naar het leven van die mensen zonder God.
Zij gaan niet naar de kerk.
Zij leven maar raak.
Zij trekken zich nergens wat van aan.
Ja, het is wel duidelijk, dat zij naar de hel gaan.

Volkomen terecht, ook ...

En nu hoort u dat God de Redder is van alle mensen.

Nou ja, zeg.

Dat zou buitengewoon onrechtvaardig zijn van God, als dát zo zou zijn.

Alle mensen redden.

Ook Hitler.

En al die verschrikkelijke terroristen.

En uw vervelende buurman.

Nee, dat kan gewoon niet waar zijn ...

U verzet zich tegen de boodschap dat God de Redder is van alle mensen.

U wilt er niet naar luisteren.

U luistert liever naar uw pastoor, uw predikant, of uw voorganger.

Die zeggen tenminste waar het op staat.

Dat als je niet naar de kerk gaat en geen goed leven leidt, dat je dan naar de hel gaat ...

Je zal dan in de hel voor eeuwig in vuur gekweld worden.

Volkomen terecht, toch?

Ja, maar er staat toch in 1 Timoteüs 4:10 ... God is de Redder van alle mensen ...

Ja, dat staat er ...

Nou, dan?

Nee, jòh, laat mij nou maar met rust ... laat mij nou maar lekker in de hel geloven, oké?

De kerkleer van de hel is een grove leugen.

En als u in de hel gelooft, dan gelooft u in de leugen.

U gelooft in de on-waarheid.

Maar bent u dan een gelovige?

Want een gelovige gelooft in de waarheid.

Een gelovige gelooft in *wat God zegt*.

Geloven in *wat God zegt* is een gave van God.

Dat geloof heb je niet uit jezelf.

God opent je ogen.
En dan zie je de waarheid in Gods Woord.
Dan zie je dat God de Redder is van alle mensen.
En dan kun je niets anders zeggen dan: 'Amen, ja, Heer, zo is het.'
Je komt dan tot de erkenning van de waarheid.
Dan geloof je dus *God*.
En dat is de definitie van een gelovige.
Want een gelovige gelooft in *wat God zegt*.

God is de Redder van alle mensen.
Dat is niet zomaar een boodschap.
Paulus zegt: 'Hiervoor strijden en zwoegen wij.'
En hij zegt ook: 'Beveel en leer dit.'
Dat hebben André, Gerard en ik vandaag dus gedaan.

In de kerken hoort u niet het evangelie.
U hoort daar de leugen.
Dat is *geen* veroordeling.
Dat is gewoon het constateren van een *feit*.
En hoe vaker u in de kerken de leugen hoort, hoe meer u er in verstrikt raakt.
Eigenlijk zou u met een grote boog om die leugen heen moeten lopen.
Oké ... oké ... maar hoe doe ik dat dan?

Laten we proberen het heel eenvoudig te houden.
Stel, u gaat naar een christelijke bijeenkomst.
En u luistert naar wat er daar gezegd wordt.
Is die boodschap daar dat God de Redder is van alle mensen, dan zegt u: 'Dank u, Heer.'
Is die boodschap daar dat God niet de Redder is van alle mensen, dan verlaat u stilletjes die bijeenkomst.
U heeft daar niets te zoeken.
Voortaan gaat u met een grote boog om die bijeenkomsten heen.

Ja, broeder, misschien heb je wel gelijk.
Oké ...
Ja, maar dan heb ik nu wel een probleem.

O, ja?

Ja, want in mijn geloofsgemeenschap wordt verkondigd dat God *niet* de Redder is van alle mensen.

Hm, dat is niet zo best ...

Nee, en bedoel je dan dat ik mijn geloofsgemeenschap moet mijden, dat ik er met een grote boog omheen moet lopen?

Ja, dat bedoel ik, dat zou heel verstandig van u zijn ...

Maar dat kan toch niet?

O, nee ... waarom niet?

Nou, daar zit mijn hele familie en mijn kennissenkring.

Tja, dat is erg vervelend, heel erg vervelend ...

Ik leef met u mee ...

Maar u blijft liever in uw geloofsgemeenschap.

En u krijgt in die geloofsgemeenschap voortdurend onjuiste informatie.

En dan zit u in die geloofsgemeenschap op hete kolen.

U denkt dan de hele tijd: 'Niet aan de hel denken ... niet aan de hel denken ...'

Waar denkt u dan aan?

Juist, aan de hel ...

In uw geloofsgemeenschap wordt het evangelie niet verteld.

U hoort daar de taal van ongelovigen.

Nou, daar wordt u blij van ...

Ik zou er toch nog maar eens goed over nadenken.

Misschien is het toch verstandiger om mensen op te zoeken, die ook geloven dat God de Redder is van alle mensen.

Ja, zegt u, maar dat vind ik moeilijk hoor, wat je daar zegt.

Je roept mij eigenlijk op om mijn kerk te verlaten.

Ja, eigenlijk wel ...

Gewoon weggaan.

Echt waar.

Gewoon weggaan ...

Ja, maar als ik dan 's zondags de kerkklokken hoor luiden, dan voel ik mij zo schuldig.

Want die klokken roepen mij: 'Kom hier ... kom hier ...'

Nou, dan luistert u niet goed.
Want die klokken roepen: ‘Kom niet hier ... kom niet hier ...’

Dit was even een grapje.
Maar ook weer niet.
Want mijn vrouw en ik hebben daar jaren last van gehad.
Van dat schuldgevoel.
Wij moesten op zondag toch naar de kerk ...
Daar hoorden wij toch thuis ...
Nou, ècht niet ...
Want de boodschap, die daar verkondigd werd, was niet het evangelie.

Wij roepen u vandaag op: wees niet ongelovig, maar gelovig.
Geloof niet in de *leer* van de kerk.
Geloof in *wat God zegt* ...

De boodschap dat God de Redder is van alle mensen is balsem voor ons hart.
Het is balsem voor ons hartzeer over onze geliefden, die misschien geen gelovigen zijn.
Want wij weten dat God ook *hun* Redder is.

God heeft een perfect plan met ieder mens.
Want God houdt van ieder mens.
Wie die mens ook is.
En wat die mens ook gedaan heeft.
God houdt van die mens.
Omdat ieder mens zijn schepsel is.
Ieder mens is kostbaar in zijn ogen.
Daarom is God ook de Redder van *alle* mensen.

God is de Redder van alle mensen.
Dat is een heerlijke boodschap.
Daarom wil ik graag, tot slot, een nieuw antwoord formuleren op de vraag van zondag 1 van de Heidelbergse catechismus.
Vraag: Wat is uw enige troost in leven en in sterven?
Antwoord: Dat God de Redder is van *alle* mensen.